

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4526/2023
28.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Јовчић, адвокат из ..., против туженог Здравственог центра „Врање“ из Врања, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3082/23 од 22.09.2023. године, у седници већа одржаној 28.02.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 3082/23 од 22.09.2023. године, тако што се **ОДБИЈА** као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Врању П1 742/21 од 24.05.2023. године у ставу трећем и четвртном изреке.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да исплати тужиоцу на име трошкова поступка по ревизији износ од 47.273,45 динара, у року од 8 дана од пријема преписа ове пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 742/21 од 24.05.2023. године, ставом првим изреке, утврђено је да је повучена тужба тужиоца у делу којим је тражио да се поништи као незаконита одлука директора туженог број .. од 18.12.2018. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да исплати тужиоцу на име прековременог рада за период од 01.01.2019. године до 28.02.2019. године, укупан износ од 2.430,84 динара, са законском затезном каматом на појединачно одређене новчане месечне износе, ближе одређено овим ставом изреке. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да исплати тужиоцу на име разлике од исплаћене до припадајуће плате по основу непризнатог коефицијента за звање примаријуса од 0,50% за период од 27.05.2019. године до 01.12.2021. године, укупан износ од 53.867,27 динара, са законском затезном каматом на појединачно одређене новчане месечне износе, ближе одређено овим ставом изреке. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да исплати тужиоцу на име

трошкова парничног поступка износ од 88.802,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3082/23 од 22.09.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је наведена првостепена пресуда, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да исплати тужиоцу на име разлике од исплаћене до припадајуће плате по основу непризнатог коефицијента за звање примаријуса од 0,50% за период од 27.05.2019. године до 01.12.2021. године укупан износ од 53.867,27 динара, са законском затезном каматом на појединачно одређене новчане месечне износе, ближе одређено овим ставом изреке. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Ревизија тужиоца је дозвољена на основу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 10/23 – други закон).

Испитујући правилност побијане пресуде, у смислу члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија тужиоца основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у радном односу код туженог као специјалиста уже специјализације ... и обавља субспецијалистичке послове у дневној болници за ... ОЈ Опште болнице Врање ЗЦ Врање, са коефицијентом на име основне зараде од 29,32 и на име руковођења од 1,43. Тужиоцу је у складу са обавештењем од 22.04.2019. године од стране надлежног ресорног министра 11.04.2019. године додељен назив примаријуса. Тужилац сматра да му на основу стеченог звања примаријуса припада и увећање плате за 0,50%, док је током првостепеног поступка тужени тврдио да је у оквиру припадајућег и признатог коефицијента садржано и тражено увећање према Уредби о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама, с обзиром на то да се ради о субспецијалисти и да му из наведеног разлога утужено потраживање по том основу не припада. Тужилац је определио тужбени захтев у складу са налазом и мишљењем вештака економско-финансијске струке.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је обавезао туженог да исплати тужиоцу на име разлике од исплаћене припадајуће плате по основу непризнатог коефицијента за звање примаријуса од 0,50% за тражени период укупан износ од 53.867,27 динара, имајући у виду наводе туженог које суд није прихватио с обзиром на то да Уредбом нигде није дефинисано и да је коефицијентом од 29,32 обухваћен и коефицијент 0,50% на основу признатог стручног звања примаријуса.

Међутим, другостепени суд је преиначио првостепену пресуду у наведеном делу и одбио као неоснован тужбени захтев тужиоца за исплату разлике од исплаћене припадајуће плате по основу непризнатог коефицијента за звање примаријуса од 0,50% за период од 27.05.2019. године до 01.12.2021. године, за укупан износ од 53.867,27 динара, уз закључак да је у оквиру иницијалног и признатог коефицијента од 29,32 садржан и део који се односи на стечени назив примаријуса и да му се по том основу не може признати додатно увећање од још 0,50%, с обзиром на то да се из садржине одредбе члана 3. Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плате запослених у јавним службама то не може закључити, јер је исплатом плате обрачунате у складу са прописима који се примењују у конкретној радној средити, тужиоцу кроз признати коефицијент реализовано и право на исплату траженог увећања за назив примаријуса, сходно одредби члана 4. став 1. Закона о платама у државним органима и јавним службама. Дакле, како тужилац као субспецијалиста и примаријус обавља субспецијалистичке послове и како је за ту групу послова у здравственим установама предвиђен коефицијент од 29,32, који је примењиван за обрачун и исплату плате тужиоцу, то му не припада тражено увећање, јер је исто већ садржано у примењеном и признатом коефицијенту као део структуре тог коефицијента по основу важећих нормативних решења.

Основани су наводи ревизије о погрешној примени материјалног права од стране другостепеног суда, на који ревизијски разлог овај суд пази и по службеној дужности у смислу члана 408. ЗПП, због чега је преиначена другостепена пресуда, одбијена жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у преиначујућем побијаном делу.

Одредбом члана 4. став 1. Закона о платама у државним органима и јавним службама („Службени гласник РС“ број 34/01 ... 21/16) прописано је да коефицијент изражава сложеност послова, одговорност, услове рада и стручну спрему. Одредбом става 2. овог члана да коефицијент садржи и додатак на име накнаде за исхрану у току дана и регреса за коришћење годишњег одмора.

Одредбом члана 1. став 1. тачка 1. Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС“ бр. 44/01 ... 119/23) прописано је да се овом уредбом утврђују коефицијенти за обрачун и исплату плата запослених и то у јавним службама који се финансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе. Одредбом члана 2. тачка 13. наведене Уредбе прописано је да за обрачун и исплату плата запослених у здравственим установама примењују се одговарајући коефицијенти и за субспецијалистичке послове које обављају субспецијалисти, примаријуси или специјалисти, магистри који раде у специјалистичкој делатности 29,32. Одредбом члана 3. став 1. тачка 11. под тачка б.) наведене Уредбе, прописано је да се у здравственим установама увећавају коефицијенти на основу стручно признатих и научних звања примаријусу за 0,50%.

Према томе, како је наведеном Уредбом о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама коефицијент 29,32 признат здравственим радницима таксативно наведених специјалности који обављају субспецијалистичке послове, односно како је исти признат с обзиром на врсту послова који се обављају, предметни коефицијент од 0,5% признаје се као додатно увећање плате по стицању

научног звања, у конкретном случају примаријуса и није урачунат у коефицијент 29,32, везан за врсту (субспецијалистичких) послова.

Одлуку о трошковима ревизијског поступка садржану у ставу другом изреке, Врховни суд је донео применом члана 165. став 2. а у вези члана 153. став 1., 154. и 163. ЗПП. Трошкове поступка по ревизији чине трошкови на име састава ревизије у износу од 27.000,00 динара, таксе на ревизију у износу од 8.109,38 динара и таксе на пресуду по ревизији у износу од 12.164,07 динара, све у укупном износу од 47.273,45 динара, применом Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и Тарифног броја 1. став 1. тачка 2. Таксене тарифе из Закона о судским таксама.

Сагласно изложеном, применом члана 416. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**